

عَلَم

نکته:

- هرگاه اسم و لقب کنار هم قرار گیرند لقب موخر می شود:
جائنی زیدٌ فخر الدین
تعلیل ابن مالک : لقب در غالب موارد منقول از غیر انسان است، مانند: بطة (مرغابی) و اگر لقب مقدم شود سامع می پندارد که معنای اصلی مراد است

- اگر کنیه و لقب اجتماع کنند دو وجه جائز است:
نظر سیوطی: در این مورد هم تعلیل بالا وارد است که لقب غالباً منقول از غیر انسان است، پس مقتضای تعلیل مصنف این است که کنیه بر لقب مقدم شود، نه اینکه دو وجه جائز باشد

- اگر اسم و کنیه کنار هم قرار گیرند دو وجه جائز است:
ابوالحسن علی(ع) یا علی (ع) ابوالحسن

- اگر اسم و لقب مفرد باشند:
بصریین:
اضافه شدن اسم به لقب واجب است: هذا سعدٌ کرزٍ (مشروط به این که مانعی نباشد: جاء الحارث کرزاً)

- کوفیین:
اتباع جائز است

- اگر اسم و لقب مفرد نباشند:
اضافه ممتنع است و لقب تابع قرار می گیرد:

هذا عبدُ الله فخر الدين

هذا زيد فخر الدين

هذا عبد الله كرز

قطع از تبعیت نیز جائز است:

مررت بزیدِ أنفِ الناقة ← أنفُ الناقة / أنفُ الناقة

جاء زيدٌ أنفُ الناقة ← أنفُ الناقة

رايتُ زيداً أنفَ الناقة ← أنفُ الناقة